

Sygn. akt II K 3/20

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Marek Szociński-Klein

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Woźniak

w obecności Prokuratora: Anny Komy-Bociańskiej

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2020r.,

sprawy D. B. s. H. i M. z d. D., ur. (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 7 stycznia 2002 roku w sprawie IIK 820/01 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony 1 września 2001 roku na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, gdzie postanowieniem z dnia 27 listopada 2003 roku w sprawie Ko 970/03/S zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego Puławach z dnia 30 maja 2002 roku w sprawie II K 845/01 za czyn z art. 207 § 1 k.k. popełniony w okresach od maja do lipca 2000 roku oraz od sierpnia do października 2001 roku na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania 10 godzin pracy miesięcznie;
3. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 3 stycznia 2006 roku w sprawie VI K 728/05 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. popełniony 7 lipca 2005 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat;
4. Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 20 listopada 2009 roku w sprawie XVII K 1623/09 za czyn z art. 270 § 1 k.k. popełniony 10 maja 2008 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania 20 godzin pracy miesięcznie;
5. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 września 2010 roku w sprawie II Ks 36/10 za czyn z art. 65 § 3 k.k.s. i art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. popełniony 30 stycznia 2010 roku na karę 140 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka;
6. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 20 września 2011 roku w sprawie II K 3/11 za czyn z art. 241 § 1 k.k. popełniony w okresie od 7 czerwca 2010 roku do lipca 2010 roku na karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka;
7. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 13 października 2011 roku w sprawie II K 684/11 za czyn z art. 270 § 1 k.k. popełniony 8 czerwca 2010 roku na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat, a w oparciu o art.71§1 kk 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, postanowieniem z dnia 3 marca 2017 roku w sprawie II 1 Ko 108/17 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet uiszczonych grzywny co zmniejszyło wymiar kary o 100 dni, która jest wykonywana od dnia 22 czerwca 2019 roku;
8. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 23 listopada 2011 roku w sprawie II Ks 70/11 za czyn z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i art. 9 § 1 k.k.s. popełniony 11 lutego 2011 roku na karę 40 stawek dziennych grzywny po 50zł każda stawka;

9. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 21 września 2012 roku w sprawie II K 653/12 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2013 roku w sprawie XI Ka 1152/12 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. popełniony 3 kwietnia 2012 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat z zaliczeniem na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 kwietnia 2012 roku do dnia 17 stycznia 2013 roku;

10. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 19 grudnia 2013 roku w sprawie II K 1018/13 za czyn z art. 305 ust.1 ustawy Prawo własności przemysłowej w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 20 lutego 2013 roku do dnia 22 marca 2013 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 k.k. 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, oraz za cztery czyny z art. 278 § 2 k.k. (pkt II, III, IV, V) stanowiące ciąg przestępstw z art. 91§1kk, popełnione odpowiednio w okresach: 8 listopada 2008 roku do 27 marca 2013 roku, od 29 kwietnia 2012 roku do 27 marca 2013 roku, od 7 listopada 2012 roku do 27 marca 2013 roku, daty nieustalonej do 27 marca 2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz w oparciu o art. 33 § 2 k.k. 150 stawek dziennych grzywny; orzeczono karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata, oraz 200 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka; postanowieniem z dnia 22 lutego 2017 roku w sprawie II Ko 1106/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

11. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 18 kwietnia 2016 roku w sprawie II K 805/15 za sześć czynów z art. 286 § 1 k.k. stanowiących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. popełnionych w okresach: 9-15 grudnia 2014 roku, 20-31 marca 2015 roku, 19 i 23 marca 2015 roku, 19 i 20 lutego 2015 roku, 21-23 lutego 2015 roku, 22-28 kwietnia 2015 roku na karę 11 miesięcy ograniczenia wolności, która w części została wykonana i zamieniona na 3 miesiące i 4 dni pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 22 listopada 2016 roku w sprawie II K 696/16 za dwa czyny z art. 286 § 1 k.k. stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. popełnione 29 stycznia 2016 roku i 16 lutego 2016 roku na karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka;

13. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 8 września 2017 roku w sprawie II K 894/14 za siedem czynów z art. 286 § 1 k.k. stanowiących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. na popełnionych: 12 kwietnia 2014 roku, 12 stycznia 2014 roku, 9 kwietnia 2014 roku, 16 maja 2014 roku, 4 marca 2016 roku, 2 kwietnia 2014 roku, 9 kwietnia 2014 roku na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, a w oparciu o art. 33 § 2 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł. każda stawka; postanowieniem z dnia 17 maja 2019 roku w sprawie II Ko 641/19 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

14. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 31 października 2017 roku w sprawie II K 1044/16 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 22 maja 2018 roku w sprawie XI Ka 135/18 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony 11 maja 2016 roku na karę roku pozbawienia wolności oraz w oparciu o art. 33 § 2 k.k. 400 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka;

15. Sądu Rejonowego w Opolu Lubelskim z dnia 6 września 2018 roku w sprawie II K 336/18 za czyn z art. 242 § 3 k.k. na karę miesiąca pozbawienia wolności;

16. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 2 listopada 2018 roku w sprawie II K 277/18 za czyn z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełniony w okresie od 1 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku na karę 100 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka;

17. Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 27 listopada 2018 roku w sprawie XVI K 1171/18 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w okresie od 21 września 2017 roku do dnia 30 października 2017 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania 40 godzin pracy miesięcznie;

18. Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 9 kwietnia 2019 roku w sprawie II K 700/18 za sześć czynów z art. 286 § 1 k.k. stanowiących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 29 stycznia 2018 roku do 9 lutego 2018 roku na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

19. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 18 września 2018 roku w sprawie II K 367/18 (prawomocnego z dniem 24 maja 2019 roku) za dziewięć czynów z art. 286 § 1 k.k. stanowiących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. popełnionych: 4 sierpnia 2016 roku, 17 grudnia 2016 roku, 21-25 czerwca 2017 roku, w czerwcu 2017 roku, 12 lipca 2017 roku, 7 lipca 2017 roku, 30 sierpnia 2017 roku, 28 października – 9 listopada 2017 roku, 19-21 czerwca 2017 na karę roku pozbawienia wolności;

20. Sądu Rejonowego Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 30 stycznia 2019r. w sprawie II K 931/19 za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 maja 2018 roku na karę 150 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka;

21. łącznym Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 16 lipca 2019r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 723/18, który uprawomocnił się z dniem 25 września 2019r. i którym połączono kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone: wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach wydanymi w sprawach o sygnaturach: II K 684/11, II K 805/15, II K 1044/16, II K 367/18, II K 894/14 oraz Sądu Rejonowego w Opolu Lubelskim wydanym w sprawie II K 336/18, Sądu Rejonowego w Częstochowie wydanym w sprawie XVI K 1171/18 i Sądu Rejonowego w Brzesku wydanym w sprawie IIK 700/18 oraz kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach wydanymi w sprawach IIK 696/16, IIK 1044/16 i IIK 277/18 orzekając karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresu wykonanej już w sprawie II K 684/11 kary pozbawienia wolności od dnia 22 czerwca 2019 roku oraz okres wykonanej kary ograniczenia wolności w sprawie II K 805/15 - odpowiadający 2 miesiącom i 11 dniom kary pozbawienia wolności, która to kara łączna pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od 22 czerwca 2019r. do 1 stycznia 2023r. oraz karę łączną 400 (czterysta) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50 (pięćdziesiąt) złotych;

22. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 29 października 2019 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 799/18, który uprawomocnił się z dniem 6 listopada 2019r. za 21 czynów z art. 286 § 1 k.k. stanowiących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. popełnionych: w okresie od 22 czerwca 2017 roku do 27 czerwca 2017 roku, w okresie od 1 września 2017r. do 5 września 2017r., w dniu 23 czerwca 2017r., w dniu 5 września 2017r., w dniu 18 lipca 2017r., w dniu 27 lipca 2017r., w lipcu 2017r. daty dziennej bliżej nieustalonej, w dniu 9 sierpnia 2017r., w okresie od 23 czerwca 2017r. do 26 czerwca 2017r., w dniu 19 czerwca 2017r., w okresie od 10 sierpnia 2017r. do 16 sierpnia 2017r., w dniu 1 czerwca 2017r., w okresie od 16 stycznia 2018r. do 19 stycznia 2018r., w dniu 1 czerwca 2017r., w okresie od 12 grudnia 2017r. do 15 stycznia 2018r., w dniu 25 kwietnia 2018 roku, w okresie od 15 marca 2018r. do 17 marca 2018r., w dniu 9 maja 2018 roku, w dniu 25 kwietnia 2018 roku, w dniu 28 marca 2018 roku, w dniu 26 kwietnia 2018 roku na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, która będzie wykonywana w okresie od 1 stycznia 2023r. do 1 listopada 2024r.

o wydanie wyroku łącznego

I. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. – w brzemieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020r. – łączy karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 16 lipca 2019r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 723/18 (opisanym w pkt. 21.) oraz jednostkową karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 29 października 2019 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 799/18 (opisanym w pkt. 22.) i wymierza D. B. karę łączną 5 (pięciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w pkt. I niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności odbyte w sprawie II K 684/11 i w sprawie II K 805/15 - odpowiadający 2 miesiącom i 11 dniom kary pozbawienia wolności oraz okres dotychczas odbytyj

kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 16 lipca 2019r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 723/18 od dnia 22 czerwca 2019r. do dnia 17 listopada 2020r.;

III. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 2, § 4 i § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Puławach na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat M. A. kwotę 196,80 (sto dziewięćdziesiąt sześć 80/100) zł. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

V. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	II K 3/20	
<u>Z uwagi na zakres wniosku _____ o uzasadnienie, który został złożony jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i działając w oparciu o art. 423 § 1a k.p.k. wypełniono jedynie część 3–8 formularza.</u>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu	
1.	wyrok łączny Sądu Rejonowego w Puławach	którym połączono kary pozbawienia wolności i	

	<p>z dnia 16 lipca 2019r. wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 723/18</p>	<p>ograniczenia wolności orzeczone: wyrokami Sądu Rejonowego w Puławach wydanymi w sprawach o sygnaturach: II K 684/11, II K 805/15, II K 1044/16, II K 367/18, II K 894/14 oraz Sądu Rejonowego w Opolu Lubelskim wydanym w sprawie II K 336/18, Sądu Rejonowego w Częstochowie wydanym w sprawie XVI K 1171/18 i Sądu Rejonowego w Brzesku wydanym w sprawie IIK 700/18 orzekając karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tak orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres wykonanej już w sprawie II K 684/11 kary pozbawienia wolności od dnia 22 czerwca 2019 roku oraz okres wykonanej kary ograniczenia wolności w sprawie II K 805/15 - odpowiadający 2 miesiącom i 11 dniom kary pozbawienia wolności, która to kara łączna pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od 22 czerwca 2019r. do 1 stycznia 2023r.</p>	
<p>2.</p>	<p>wyrok Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 29 października 2019 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 799/18</p>	<p>którym za 21 czynów z art. 286 § 1 k.k. stanowiących ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. popełnionych: w okresie od 22 czerwca 2017 roku do 27 czerwca 2017 roku, w okresie od 1 września 2017r. do 5</p>	

	<p>września 2017r., w dniu 23 czerwca 2017r., w dniu 5 września 2017r., w dniu 18 lipca 2017r., w dniu 27 lipca 2017r., w lipcu 2017r. daty dziennej bliżej nieustalonej, w dniu 9 sierpnia 2017r., w okresie od 23 czerwca 2017r. do 26 czerwca 2017r., w dniu 19 czerwca 2017r., w okresie od 10 sierpnia 2017r. do 16 sierpnia 2017r., w dniu 1 czerwca 2017r., w okresie od 16 stycznia 2018r. do 19 stycznia 2018r., w dniu 1 czerwca 2017r., w okresie od 12 grudnia 2017r. do 15 stycznia 2018r., w dniu 25 kwietnia 2018 roku, w okresie od 15 marca 2018r. do 17 marca 2018r., w dniu 9 maja 2018 roku, w dniu 25 kwietnia 2018 roku, w dniu 28 marca 2018 roku, w dniu 26 kwietnia 2018 roku orzeczono karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, która będzie wykonywana w okresie od 1 stycznia 2023r. do 1 listopada 2024r.</p>	
<p>Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej</p>		
<p>Zasady orzekania kary łącznej i procedowania w sprawach o wydanie wyroku łącznego określone są zarówno w kodeksie karnym, jak i w kodeksie postępowania karnego.</p>		

I tak art. 568a § 1 pkt. 2 k.p.k. statuuje ogólną zasadę zgodnie z którą Sąd orzeka karę łączną m. in. w wyroku łącznym. Zgodnie zaś z art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Z kolei art. 85 § 1 i 2 k.k. – w brzemieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020r. – mówi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Kierując się wskazanymi wytycznymi, Sąd uznał, iż w realiach niniejszej sprawy połączeniu podlegają jedynie kary pozbawienia wolności ujęte w pkt. 21 i 22 części wstępnej wyroku łącznego i opisane w części 3 uzasadnienia, albowiem są to jedyne kary

tego rodzaju podlegające obecnie wykonaniu.

Idąc dalej, art. 86 § 1 i 4 k.k. – w brzemieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020r. – przewidywał, iż Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach, a zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedna z kar podlegającą łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż Sąd wydając w niniejszej sprawie wyrok łączny, władny był orzec karę łączną w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności (działając zgodnie z zasadą pełnej absorpcji), w wymiarze 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (działając zgodnie z zasadą kumulacji) oraz w wymiarze oscylującym pomiędzy wskazanymi wyżej - działając zgodnie z zasadą asperacji.

Sąd procedując w niniejszej sprawie, wydając wyrok zdecydował się na wymiarzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji. Sąd w pełni podziela bowiem poglądy liczne przytaczane w doktrynie i orzecznictwie zgodnie z którymi wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks...), dla dokonania którego wymagane jest zaistnienie pewnych szczególnych okoliczności przemawiających za zastosowaniem jednego z dwóch skrajnych rozwiązań. Okoliczności takich, Sąd w niniejszej sprawie nie dostrzegł i to zarówno takich, które wskazywałyby na konieczność zastosowania zasady kumulacji, jak i takich, które uzasadniałyby możliwość zastosowania zasady pełnej absorpcji.

W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się również na to,

że wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego do wydawania kar, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji.

Rozstrzygnięcie, która z dających się odczytać z treści art. 86 k.k. dyrektyw wymiaru kary łącznej powinna stanowić podstawę wymiaru tej kary w konkretnym przypadku związane jest z dwoma okolicznościami. Pierwsze z nich to zagadnienie wskazań wynikających z dyrektyw prewencyjnych, drugie wynika ze znaczenia okoliczności podmiotowych i przedmiotowych uwzględnianych przy wymiarze kary łącznej, w tym zwłaszcza charakterem związku zachodzącego pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami. Oba elementy, a więc zarówno dyrektywy prewencyjne, jak i związek zachodzący pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, stanowią podstawowe okoliczności mające niekwestionowany wpływ na wybór określonej dyrektywy wymiaru kary łącznej.

Odnosząc się do omawianego zagadnienia, Sąd Najwyższy stwierdził, że „wymierzając karę łączną sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy

poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak” (wyrok SN z 15 maja 1990 r., IV KR 80/90, LEX nr 22064).

Z kolei Sąd Apelacyjny w Krakowie wskazał, że „orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Może on być łagodzony, gdyby kara tak oznaczona jako kara zasłużona nie była celowa. Nie może jednak być zaostrzony ze względów celowości ponad granice kary zasłużonej” (wyrok SA w Krakowie z 4 października 2000 r., II Aka 175/00, KZS 2000, z. 10, poz. 31).

Z tych właśnie względów uznaje się, że zasada asperacji jest najwłaściwszą przy ferowaniu wyroku łącznego. Pozwala ona bowiem z jednej strony unikać nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, do czego prowadzi dyrektywa

absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych, a z drugiej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych oraz poszanowania godności człowieka, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji.

Uwzględniając powyższe Sąd wymierzył skazanemu karę pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady asperacji, gdyż związek podmiotowy - przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami jest bliski. Po pierwsze są to czyny popełnione bez dłuższych przerw w danym okresie czasu, mimo, że sam okres czasu jest długi, a po drugie są to czyny głównie przeciwko mieniu, co więcej znakomita większość z nich wyczerpuje znamiona tego samego przestępstwa (art. 286 k.k.). Za tego rodzaju czyny D. B. został skazany wyrokiem opisanym w pkt. 22 części wstępnej wyroku łącznego. Ponadto sprawy jednostkowe objęte wyrokiem łącznym

opisanym w pkt. 21 części wstępnej wyroku łącznego również głównie obejmowały skazania za czyny właśnie z art. 286 k.k. (wyroki: Sądu Rejonowego w Puławach wydane w sprawach o sygnaturach: II K 805/15, II K 1044/16, II K 367/18, II K 894/14, Sądu Rejonowego w Częstochowie wydany w sprawie XVI K 1171/18 i Sądu Rejonowego w Brzesku wydany w sprawie IIK 700/18 – wymierzyły skazanemu kary właśnie za przestępstwa z art. 286 k.k., jedynie wyrok Sądu Rejonowego w Puławach wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 684/11 zapadł za przestępstwo z art. 270 k.k. i wyrok Sądu Rejonowego w Opolu Lubelskim wydany w sprawie II K 336/18 zapadł za przestępstwo z art. 242 § 3 k.k.).

Jak wynika z przedstawionego zestawienia działania przestępcze skazanego skierowane były głównie przeciwko mieniu, niemniej jednak były wśród nich również takie działania, które godziły w inne dobra prawnie chronione, co przesądza o tym, iż w realiach niniejszej sprawy wyrok łączny należało oprzeć przy zastosowaniu zasady absorpcji. Z opisanych wyżej względów wymierzenie skazanemu kary przy zastosowaniu

<p>zasady absorpcji byłoby nadmiernym premiowaniem go za popełnione przez niego liczne przestępstwa, zaś zasada kumulacji prowadziłaby z kolei do nadmiernej dolegliwości, a jak wskazano, zdaniem Sądu nie ma w niniejszej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za zastosowaniem względem skazanego jednego z dwóch skrajnych rozwiązań.</p>	
<p>4. WYMIAR KARY</p>	
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej</p>	
<p>Przechodząc do uzasadnienia wymiaru orzeczonej kary łącznej, to zdaniem Sadu adekwatną do wszystkich okoliczności sprawy będzie kara łączna w wymiarze 5 lat i 4 miesięcy. Ujęcie skazanemu aż półrocznego okresu izolacji (5 lat i 10 miesięcy – liczone, jako suma kar orzeczonych i opisanych w pkt. 21 i 22 części wstępnej wyroku / lub kara łączna orzeczona z zastosowaniem zasady kumulacji/ wobec orzeczonej kary łącznej 5 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności) uzasadnia w dużym stopniu dotycząca osoby skazanego opinia Dyrektora Zakładu</p>	

Karnego w C.. Z jej treści wynika, że skazany przed osadzeniem, był w swoim środowisku postrzegany jako osoba konfliktowa i arogancka względem której konieczne było podejmowanie interwencji policji oraz wdrożenie procedury Niebieskiej Karty dla osób dlań najbliższych. Posiada on również negatywną opinię dzielnicowego. Już samo to przemawia przeciwko głębszej, niż dokonana ingerencji w wymiar kar orzeczony w wyrokach podlegających łączeniu.

Z drugiej strony, tak orzeczona kara uwzględnia to, że po osadzeniu (co miało miejsce w dniu 18 maja 2018r., a więc stosunkowo dawno, co z kolei daje podstawę do zapoznania się z funkcjonowaniem skazanego w warunkach izolacji), skazany zachowuje się poprawnie, w gronie współosadzonych funkcjonuje właściwie nawiązując prawidłowe relacje i nie generując konfliktów. Był on również trzykrotnie nagradzany kodeksowo i raz korzystał z ulgi. Z drugiej strony nie był objęty uczestnictwem w systemie przepustowym – z uwagi na brak pozytywnych przesłanek do korzystania z tak wysokich form nagrodowych, co nie przeszkodziło mu jednak być nieodpłatnie zatrudnionym, a nawet

zatrudnionym odpłatnie u kontrahenta zewnętrznego, jednak na terenie jednostki.

Nie oznacza to jednak, że resocjalizacja skazanego przebiega wyłącznie pozytywnie i bezproblemowo. Skazany w dalszym ciągu zachowuje dystans w kontaktach z przełożonymi, na co z pewnością ma wpływ jego stan zdrowia psychicznego i zdiagnozowane choroby.

Nie można również nie wspomnieć i nie uwzględnić tego, że skazany dokonał samouszkodzenia w dniu 19 stycznia 2020r. i nie przejawia on chęci do uzupełnienia wykształcenia w warunkach izolacji, pomimo tego, że posiada jedynie wykształcenie podstawowe.

Przejawia on jednak chęć do uczestnictwa w zajęciach grupowych w ramach programu resocjalizacji sprzyjającemu przygotowaniu do readaptacji skazanych, a stopień zaangażowania skazanego i jego aktywność oceniono bardzo dobrze.

Na plus należy również zaliczyć skazanemu to, że nie jest on również uczestnikiem podkultury przestępczej i stanowczo odcina się on od tego

zjawiska, nie przejawia zachowań agresywnych oraz nie zachodziła potrzeba stosowania względem niego środków przymusu bezpośredniego.

Niestety, skazany nie jest podatny na działania mające zwiększyć zaangażowanie jego samego w zwalczanie i leczenie trapiących go chorób (w tym depresji), wykształcenie i rozwijanie zainteresowań, ograniczając się do spędzania czasu wolnego na oglądaniu telewizji i rozmowach ze współosadzonymi (vide opinia o skazanym k. 41 i nast.).

Konkludując, postawy prezentowane przez skazanego stanowią typowy misz masz i trudno jest jednoznacznie wskazać, czy przeważają okoliczności korzystne, czy nie. Z tych względów po raz kolejny powtórzyć potrzeba, że kara łączna wymierzona w podanym wymiarze na zasadzie asperacji jest rozwiązaniem adekwatnym do całokształtu postaw i zachowań przejawianych przez skazanego. Nie jest ona karą przesadnie łagodną i uwzględnia wszystkie okoliczności dotyczące popełnionych przezeń przestępstw i zachowania skazanego po ich dokonaniu. Z drugiej

nie może być uznana za karę surową (o rażącej surowości nie mówiąc) z uwagi na sam okres o jaki została skrócona.

W ocenie Sądu tak orzeczona kara łączna uwzględnia z jednej strony cel prewencji indywidualnej – będzie ona działała na skazanego wychowawczo i sprawi, że skazany w dalszym ciągu przebywając w warunkach izolacji będzie podejmował trud pracy nad sobą, a po odbyciu kary nie popełni ponownie przestępstwa oraz z drugiej cel prewencji ogólnej – będzie one działała, przez swą nieuchronność, odstrasżająco na innych potencjalnych sprawców.

5. Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

6. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym

Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	W pozostałym zakresie wyroki wymienione w punkcie I wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu, bowiem nie podlegały połączeniu inne rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, chociażby obowiązki naprawienia szkody, grzywny itp.	
II	Zgodnie z art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w pkt. I niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności odbyte w sprawie II K 684/11 i w sprawie II K 805/15 - odpowiadający 2 miesiącom i 11 dniom kary pozbawienia wolności oraz okres dotychczas odbytej kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 16 lipca 2019r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 723/18 od dnia 22 czerwca 2019r. do dnia 17 listopada 2020r.	
IV	Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 2, § 4 i § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez	

Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Puławach na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat M. A. kwotę 196,80 (sto dziewięćdziesiąt sześć 80/100) zł. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Występująca w sprawie adwokat została wyznaczona do reprezentowania skazanego z urzędu, a wykonana przez nią pomoc nie została w żadnej części opłacona przez stronę. Z kolei pracę wykonaną przez obrońcę należy ocenić wyłącznie pozytywnie. Zapoznała się ona bowiem wnikliwie z aktami sprawy przed terminem rozprawy, po czym swe wnioski i zapatrywania przekazała substytutowi na rozprawie, co z kolei uzasadnia wysokość przyznanego wynagrodzenia. Nie można bowiem tracić z pola widzenia, że osoba, którą reprezentowała była skazywana wielokrotnie, co z pewnością generowało dla wyznaczonego obrońcy dużo pracy.

7. KOszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>Przepis art. 624 § 1 k.p.k. stanowi, że Sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.</p> <p>Stosownie do brzmienia powołanego przepisu i na jego podstawie, Sąd Rejonowy w Puławach zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, gdyż ze względu na to, że jest on osobą odbywającą karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym i nieosiągającą dochodów, ponoszenie przez niego tych kosztów byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.</p>	
7. PODPIS		